

et Fremskridt, men jeg vilde dog gerne have, at man efter Ordene „Røgerier og Salterier“ kunde tilføje: „og lignende Konserveringsanstalter“. Det er et Ønske, som næres af mange Fiskere, og hvis Opfyldelse sikkert vilde have en ikke ringe Betydning for den Udvikling, som siden 1904 i betydelig Grad har taget Fart.

Angaaende Lovens Virkninger til Dato vise de Bemærkninger, som ledsage Lovforslaget, at det Beløb af 200,000 Kr., som er bevilget til direkte Udlaan, har været for lille, medens de 150,000 Kr., som have været anvendte til Laaneforeningerne, ikke ere brugte allesammen. Jeg savner i Lovforslagets Bemærkninger Oplysninger om, hvor mange Laanebegæringer der er indgaaet til Ministeriet i disse Aaringer, hvor mange der er indgaaet i det hele taget, og hvor mange af dem der er blevet bevilget. Der er ganske sikkert en ikke ringe Del, som ikke er bleven bevilget, og det kunde have sin Interesse for Tinget her at faa oplyst, hvad Grunden har været dertil, og hvor stort et Antal det er. Jeg henstiller til den højtærede Landbrugsminister og det Udvalg, der eventuelt vil komme til at behandle denne Sag, at fremskaffe en Oversigt over dette.

Endvidere vil jeg gerne rette den Henvendelse til den højtærede Minister, at han, naar Loven træder ud i Livet, hvad jeg naturligvis forventer vil ske inden ret længe, vil søge at faa det ordnet saaledes, at de, der søge Laan, kunne indgive Begæring derom to Gange om Aaret, og at de saa ret hurtigt kunne faa Svar paa deres Begæringer, om de kunne faa Laanet eller ej. Det er sagt mig af flere, der have søgt Laan, at de have maattet vente meget lang Tid for at faa Svar paa deres Begæringer. Det er ikke saa nem en Sag for en Fisker — de fleste af dem ere jo Smaakaarsfolk — at skulle vente i lang Tid, før de faa Svar paa deres Andragende, og endnu længere, før de faa selve Laanet. De skulle have bestilt deres Baade eller Motorer, og de kunne ikke faa begyndt paa Bygningen af disse Ting, hvis de ikke ere sikre paa at kunne faa Pengene andetsteds fra, hvis Laanet skulde blive dem nægtet. Det vilde derfor være overmaade rart for dem, om det kunde blive indrettet saadan, at de kunde indgive Begæring til Ministeriet to Gange aarlig, og at der blev givet dem Svar saa hurtigt, Forholdene tillade det.

Jeg vil dernæst gøre en lignende Henvendelse som den, der fra mange Sider blev

gjort forleden Dag, da vi behandlede Loven om Jordlodder til Landarbejdere, nemlig at det Beløb, som det her foreslaas at bevilge, maa blive sat lidt højere. Det vilde ogsaa for denne Lovs Vedkommende være af ikke ringe Betydning, hvis man kunde faa det Beløb, der foreslaas til de direkte Laan, forhøjet fra 200,000 Kr. til 300,000 Kr., hvad der vilde betyde en halv Million Kr. mere for den 5-aarige Periode, hvori man tænker sig, at Loven skal gælde. Jeg vil endvidere i Anledning af de Bemærkninger, som ledsage Lovforslaget, og hvoraf ses, at Staten har haft nogle Tab, bemærke, at jeg tror, disse Tab i flere Tilfælde kunde være undgaaede, dersom man havde sørget for en, om jeg saa maa sige, ensartet Vurdering af de paagældende Fartøjer. Jeg vil derfor henstille, at man herefter ordner det saaledes, at der foruden de private Taksatorer, dem, der ere paa selve Pladsen, og som skulle vurdere Fartøjer, ogsaa fandtes en Overtaksator, som saa nærmere paa den Vurdering, som var foretagen. Man vilde derved opnaa to Ting, for det første vilde Vurderingen blive ensartet for hele Landet, og for det andet kunde det ogsaa nok være, man kom noget mere paa den sikre Side i Retning af ikke at faa sat Summen saa højt, at man paa Grundlag deraf kunde faa et større Laan, end der retmæssig burde og kunde gives i et saadant Fartøj eller Foretagende.

Angaaende Lovforslagets § 4 skal jeg sige, at det er min Overbevisning, at som Følge af den Udvikling, Loven nu vil give Stød til, idet vi nu faa Salterier og Røgerier ind under Loven, ville de 150,000 Kr., som skulle anvendes til Laaneforeninger, sikkert, om ikke i det første, saa i alt Fald i det kommende Aar, meget let finde fuld Anvendelse, saa at man ikke kan gøre Regning paa, at der vil kunne spares noget paa denne Konto, hvorved det, der spares, kan gaa over til de direkte Laan, det vil sikkert være udelukket for Fremtiden. Jeg kan, som sagt, ikke noksom anbefale, at det ogsaa bestemmes i Loven, at der maa laanes i Præserveringsanstalter. Det er en Sag, som fortjener den allerkraftigste Støtte. Jeg synes, det er, havde jeg nær sagt, noget af en Skandale, at vi her fra Landet udføre omtrent 14 Mill. Pd. saltet Sild, Brislinger og Laks for saa at indføre det samme i Form af Kiellersprot, røget Sild og lignende. Vi burde gøre, hvad vi kunde, for selv at forædle vore Raaprodukter, saa at vi ikke behøvede at gaa til Udlandet for at faa det udført.